

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูग्มะเขือม่วงญี่ปุ่น แบบมีพันธุสัญญา ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน” ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูग्มะเขือม่วงญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการปลูग्มะเขือม่วงญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม

1.1 เพศของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ปลูग्มะเขือม่วงญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.6 เป็นเพศชาย และร้อยละ 25.4 เป็นเพศหญิง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เพศของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	203	74.6
หญิง	69	25.4
รวม	272	100.0

1.2 อายุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

เกษตรกรผู้ปลูग्มะเขือม่วงญี่ปุ่น มีอายุเฉลี่ย 43.43 โดยมีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี ร้อยละ 37.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 46 – 55 ปี ร้อยละ 25.4 และน้อยกว่า 35 ปี ร้อยละ 23.6 มีอายุสูงสุด 67 ปี และต่ำสุด 28 ปี (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 35	63	23.6
36-45	103	37.8
46-55	70	25.4
มากกว่า 55	36	13.2
รวม	272	100.0

อายุเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือม่วงต่ำสุด 28 ปี อายุเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือม่วงสูงสุด 67 ปี
 อายุเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือม่วงเฉลี่ย 43.43 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.50

1.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.0 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 14.0 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 8.8 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของเกษตรกร

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	185	68.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	38	14.0
มัธยมศึกษาปีที่ 6	24	8.8
อนุปริญญา	8	2.9
ไม่ได้ศึกษา	17	6.3
รวม	272	100.0

1.4 ชนเผ่าเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.0 เป็นชาวไทย รองลงมาเป็นชาวไทยภูเขาเผ่าลีซอ ร้อยละ 17.6 และมาเป็นชาวไทยภูเขาเผ่ากะเหรี่ยงร้อยละ 11.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ชนเผ่าของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

ชนเผ่า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	193	71.0
ลีซอ	48	17.6
กะเหรี่ยง	31	11.4
รวม	272	100.0

1.5 สถานภาพการสมรส

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.0 แต่งงานมีครอบครัว รองลงมาเป็นโสด ร้อยละ 9.6 และหย่าร้างร้อยละ 1.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 สถานภาพการสมรสของเกษตรกร

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	26	9.6
แต่งงาน	242	89.0
หย่าร้าง	4	1.5
รวม	272	100.0

1.6 ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.9 มีพื้นที่ทำการเกษตร 1 – 2 ไร่ รองลงมา มากกว่า 4 ไร่ ร้อยละ 13.6 และร้อยละ 12.5 มีพื้นที่ 3 - 4 ไร่ พื้นที่เฉลี่ย 1.97 ไร่ พื้นที่สูงสุด 6 ไร่ และต่ำสุด 1 ไร่ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 พื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร

พื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 ไร่	201	73.9
3-4 ไร่	34	12.5
มากกว่า 4 ไร่	37	13.6
รวม	272	100.0

พื้นที่ทำการเกษตรสูงสุด 6 ไร่

พื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 1.97 ไร่

พื้นที่ทำการเกษตรต่ำสุด 1 ไร่

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.48

1.7 จำนวนแรงงานในครัวเรือน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.9 มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 1-2 คน รองลงมาร้อยละ 29.8 มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 3-4 คน และร้อยละ 3.3 มีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 4 คน จำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.43 คน จำนวนแรงงานในครัวเรือนสูงสุด 5 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกร

จำนวนแรงงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 คน	182	66.9
3-4 คน	81	29.8
มากกว่า 4 คน	9	3.3
รวม	272	100.0

จำนวนแรงงานสูงสุด 5 คน

จำนวนแรงงานเฉลี่ย 2.43 คน

จำนวนแรงงานต่ำสุด 1 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89

1.8 การจ้างแรงงานการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.7 ไม่มีการจ้างแรงงานในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น ส่วนอีกร้อยละ 35.3 มีการจ้างแรงงานในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การจ้างแรงงานการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นของเกษตรกร

การจ้างแรงงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จ้าง	96	35.3
ไม่จ้าง	176	64.7
รวม	272	100.0

1.9 รายได้จากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น (ต่อรุ่นการปลูก)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.5 มีรายได้จากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น ต่ำกว่า 10,000 บาท รองลงมาร้อยละ 23.5 มีรายได้จากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น 20,001 – 30,000 บาท และร้อยละ 18.4, 18.0 และ 13.6 มีรายได้จากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น 30,001 -40,000, มากกว่า 40,000 และ 10,001-20,000 บาท ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น 27,848.31 บาท รายได้สูงสุดจากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น 98,000 บาท และต่ำสุด 4,000 บาท (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 รายได้จากการขายมะเขือม่วงญี่ปุ่น (ต่อรุ่นการปลูก) ของเกษตรกร

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	72	26.5
10,001 – 20,000	37	13.6
20,001 – 30,000	64	23.5
30,001 – 40,000	50	18.4
มากกว่า 40,000	49	18.0
รวม	272	100.0

รายได้จากการขายมะเขือ สูงสุด 98,000 บาท

รายได้จากการขายมะเขือ ต่ำสุด 4,000 บาท

รายได้จากการขายมะเขือเฉลี่ย 27,848.31 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19,760.11

1.10 รายได้จากการปลูกพืชชนิดอื่น (ต่อปี)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.0 ไม่มีรายได้จากการขายข้าว รองลงมาร้อยละ 25.0 มีรายได้จากการขายข้าว 5,001 – 10,000 บาท และร้อยละ 10.0, 0.5 มีรายได้จากการขายข้าว 1,000 – 5,000 , มากกว่า 10,000 ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายข้าว 3,330.31 บาท รายได้สูงสุดจากการขายข้าว 20,000 บาท และต่ำสุด 0 บาท (ตารางที่ 10)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 93.8 ไม่มีรายได้จากการขายข้าวโพด รองลงมาร้อยละ 3.3 มีรายได้จากการขายข้าวโพด 5,001 – 10,000 บาท และร้อยละ 2.9 มีรายได้จากการขายข้าวโพด 1,000 – 5,000 ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายข้าวโพด 316.17 บาท รายได้สูงสุดจากการขายข้าวโพด 8,500 บาท และต่ำสุด 0 บาท (ตารางที่ 10)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.3 ไม่มีรายได้จากการขายถั่วเหลือง รองลงมาร้อยละ 28.0 มีรายได้จากการขายถั่วเหลือง 5,001 – 10,000 บาท และร้อยละ 15.1, 10.6 มีรายได้จากการขายถั่วเหลือง, มากกว่า 10,000 , 1,000 – 5,000 , ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายถั่วเหลือง 6,501.83 บาท รายได้สูงสุดจากการขายถั่วเหลือง 60,000 บาท และต่ำสุด 0 บาท (ตารางที่ 10)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 97.0 ไม่มีรายได้จากการขายถั่วแขก รองลงมาร้อยละ 1.5 มีรายได้จากการขายถั่วแขก 5,001 – 10,000 บาท และร้อยละ 1.1, 0.4 มีรายได้จากการขายถั่วแขก 1,000 – 5,000 บาท, มากกว่า 10,000 บาท ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายถั่วแขก 213.97 บาท รายได้สูงสุดจากการขายถั่วแขก 12,500 บาท และต่ำสุด 0 บาท (ตารางที่ 10)

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.0 ไม่มีรายได้จากการขายกระเทียม รองลงมาร้อยละ 34.6 มีรายได้จากการขายกระเทียม 1,000 – 5,000 บาท และร้อยละ 11.7, 7.7 มีรายได้จากการขายกระเทียม 5,001 – 10,000 บาท มากกว่า 10,000, ตามลำดับ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยจากการขายกระเทียม 9,900.73 บาท รายได้สูงสุดจากการขายกระเทียม 120,000 บาท และต่ำสุด 0 บาท (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 รายได้จากการปลูกพืชชนิดอื่น (ต่อปี)

รายได้ (บาท)	ชนิดพืช									
	ข้าว		ข้าวโพด		ถั่วเหลือง		ถั่วแขก		กระเทียม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	163	60.0	255	93.8	126	46.3	264	97.0	125	46.0
1,000 – 5,000	27	10.0	8	2.9	29	10.6	3	1.1	94	34.6
5,001 – 10,000	68	25.0	9	3.3	76	28.0	4	1.5	32	11.7
มากกว่า 10,000	14	0.5	0	0.0	41	15.1	1	0.4	21	7.7
รวม	272	100.0	272	100.0	272	100.0	272	100.0	272	100.0

รายได้จากการขายข้าว สูงสุด 20,000 บาท

รายได้จากการขายข้าวเฉลี่ย 3,330.88 บาท

รายได้จากการขายข้าวโพด สูงสุด 8,500 บาท

รายได้จากการขายข้าวโพดเฉลี่ย 316.17 บาท

รายได้จากการขายถั่วเหลือง สูงสุด 60,000 บาท

รายได้จากการขายถั่วเหลืองเฉลี่ย 6,501.83 บาท

รายได้จากการขายถั่วแขกสูงสุด 12,500 บาท

รายได้จากการขายถั่วแขกเฉลี่ย 213.97 บาท

รายได้จากการขายกระเทียม สูงสุด 120,000 บาท

รายได้จากการขายกระเทียมเฉลี่ย 9,900.73 บาท

รายได้จากการขายข้าว ต่ำสุด 0 บาท รายได้จาก

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,793.99

รายได้จากการขายข้าวโพด ต่ำสุด 0 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,457.65

รายได้จากการขายถั่วเหลือง ต่ำสุด 0 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10,283.84

รายได้จากการขายถั่วแขก ต่ำสุด 0 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,312.98

รายได้จากการขายกระเทียม ต่ำสุด 0 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20,320.88

1.11 ความเพียงพอของรายได้ต่อการครองชีพ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ รองลงมา ร้อยละ 19.9 มีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ และร้อยละ 7.7 มีรายได้ต่อการครองชีพไม่แน่นอน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ความเพียงพอของรายได้ต่อการครองชีพของเกษตรกร

ระดับความเพียงพอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพียงพอ	54	19.9
ไม่เพียงพอ	197	72.4
ไม่แน่นอน	21	7.7
รวม	272	100.0

1.12 แหล่งสินเชื่อเพื่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดร้อยละ 100.0 ได้รับสินเชื่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นจากบริษัท คู่สัญญา และเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.8 ได้ใช้ทุนส่วนตัวในการปลูกมะเขือม่วง (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 แหล่งสินเชื่อเพื่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริษัทฯ คู่สัญญา	272	100.0
ธ.ก.ส.	0	0.0
ทุนส่วนตัว	236	86.8

1.13 จำนวนสินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.1 ได้รับสินเชื่อทางการเกษตรน้อยกว่า 10,000 บาท รองลงมาร้อยละ 37.1 ได้รับสินเชื่อทางการเกษตรอยู่ระหว่าง 10,001 – 15,00 บาท และร้อยละ 18.8 ได้รับสินเชื่อทางการเกษตร มากกว่า 15,000 บาท สินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับเฉลี่ย 12,295.58 บาท สินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับสูงสุด 30,000 บาท และต่ำสุด 2,000 บาท (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนสินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับ

จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000	120	44.1
10,001 – 15,000	101	37.1
มากกว่า 15,000	51	18.8
รวม	272	100.0

สินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับสูงสุด 30,000 บาท สินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับต่ำสุด 2,000 บาท
สินเชื่อทางการเกษตรที่ได้รับเฉลี่ย 12,295.58 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6,800.12

1.14 ช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวผลผลิตในแต่ละวัน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.3 เก็บเกี่ยวผลผลิตในแต่ละวัน ช่วงเวลา 06.00-07.00
รองลงมาร้อยละ 24.6 เก็บเกี่ยวผลผลิตในแต่ละวัน ช่วงเวลา 07.01-08.00 และร้อยละ 14.3, 15.8 เก็บเกี่ยว
ผลผลิตในแต่ละวันช่วงเวลา หลังจาก 08.01 – 09.00 และ 09.01 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวผลผลิตในแต่ละวัน

ช่วงระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
06.00 – 07.00	123	45.3
07.01-08.00	67	24.6
08.01-09.00	39	14.3
หลังจาก 09.01	43	15.8
รวม	272	100.0

1.15 ราคาจำหน่ายผลผลิตมะเขือม่วงญี่ปุ่น เกรด A และเกรด B

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 100 จำหน่ายผลผลิตมะเขือม่วงญี่ปุ่น เกรด A และ
เกรด B ได้ในราคา กิโลกรัมละ 5 บาท และ 1 บาท ทั้งหมดเพราะอยู่ในราคาประกันของบริษัท
ที่กำหนดไว้ตอนเริ่มเปิดโครงการ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ราคาจำหน่ายผลผลิตมะเขือม่วงญี่ปุ่น เกรด A และ เกรด B

เกรด และ ราคาจำหน่าย (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
A 5	272	100.0
B 1		
รวม	272	100.0

1.16 ความถี่ในการเข้าพบของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.0 แจ้งว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบ เดือนละ 3-4 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 29.4 แจ้งว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบ เดือนละ 1-2 ครั้ง และร้อยละ 27.6 แจ้งว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบ เดือนละ มากกว่า 4 ครั้ง (ตารางที่17)

ตารางที่ 16 ความถี่ในการเข้าพบของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของบริษัทคู่สัญญา

ครั้ง/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2	80	29.4
3-4	117	43.0
มากกว่า 4	75	27.6
รวม	272	100.0

เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบสูงสุด 8 ครั้ง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบต่ำสุด 1 ครั้ง
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเข้าพบเฉลี่ย 3.69 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.88

1.17 ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน ของบริษัทอยู่ระหว่าง 140-150 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 40.4 ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน ของบริษัทอยู่ระหว่าง 151-180 กิโลเมตร และร้อยละ 9.6 ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน ของบริษัทมากกว่า 180 กิโลเมตร ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงานเฉลี่ย 156.59 กิโลเมตร ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน สูงสุด 200 กิโลเมตร และ ต่ำสุด 140 กิโลเมตร (ตารางที่17)

ตารางที่ 17 ระยะทางจากพื้นที่ปลูกถึงโรงงาน

ระยะทาง (กิโลเมตร)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
140 - 150	136	50.0
151 - 180	110	40.4
มากกว่า 180	26	9.6
รวม	272	100.0

ระยะทางที่ปลูกถึงโรงงานสูงสุด 200 กิโลเมตร ระยะทางที่ปลูกถึงโรงงานต่ำสุด 140 กิโลเมตร
ระยะทางที่ปลูกถึงโรงงานเฉลี่ย 156.59 กิโลเมตร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 25.91

1.18 การได้รับเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานของบริษัท ในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น
เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 81.6 ได้รับเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานของบริษัท
ในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น ส่วนเกษตรกรอีกร้อยละ 18.4 ไม่ได้รับเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงาน
ของบริษัทในการปลูกมะเขือ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 การได้รับเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานของบริษัท ในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น

การรับเอกสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ได้รับ	222	81.6
ไม่ได้รับ	50	18.4
รวม	272	100.0

1.19 ความสามารถในการปฏิบัติตามขั้นตอนในเอกสาร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50.4 สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนในเอกสารได้ใน
ระดับปานกลาง ร้อยละ 19.9 ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนในเอกสาร ร้อยละ 15.8 สามารถปฏิบัติตาม
ขั้นตอนในเอกสารได้ในระดับมาก ส่วนเกษตรกรอีกร้อยละ 14.0 สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนใน
เอกสารได้ในระดับน้อย (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ความสามารถในการปฏิบัติตามขั้นตอนในเอกสาร

ระดับความสามารถ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	43	15.8
ปานกลาง	137	50.4
น้อย	38	14.0
ไม่ได้ปฏิบัติ	54	19.9
รวม	272	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา
การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูก
มะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตรให้เกษตรกร
2. สิ้นเชื่อการเกษตร
3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมให้คำแนะนำ
4. การกำหนดมาตรฐานการรับซื้อผลผลิตตามเกรด
5. พนักงานรับซื้อผลผลิต
6. การเข้ารับซื้อผลผลิตถึงในพื้นที่
7. การรักษาคุณภาพผลผลิต
8. การกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต
9. เอกสารใบรับซื้อผลผลิต

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อการ
ปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญานั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เทียบระดับความพึงพอใจกับเกณฑ์
ที่กำหนดไว้โดยมีการกำหนดค่าคะแนนให้สอดคล้องกับระดับความพึงพอใจและตั้งเกณฑ์ไว้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมาก	=	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	=	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	=	1	คะแนน

จากการตั้งเกณฑ์คะแนนแล้วผู้วิจัยจะนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาน้ำหนักค่าคะแนนต่อไป
โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

2.35 – 3.00	หมายถึง	พึงพอใจมาก
1.68 – 2.34	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.00 – 1.67	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

2.1 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตร ให้เกษตรกร

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตรให้เกษตรกร ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 20)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตร ให้เกษตรกรในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.05 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 1.68 – 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตร ให้เกษตรกร ทุกหัวข้อในระดับปานกลาง ดังนี้ เกณฑ์การคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.08 การตรวจเช็คสภาพพื้นที่ปลูก ดิน แหล่งน้ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.05 การปลูกได้ครบตามขั้นตอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01 การจัดส่งต้นกล้าตามกำหนดเวลาที่แจ้งไว้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.23 สภาพความสมบูรณ์และอายุของต้นกล้าตามที่แจ้งไว้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.02 การบริการจัดส่งวัสดุอุปกรณ์การเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.90

ตารางที่ 20 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และวัสดุการเกษตร ให้เกษตรกร

การเตรียมการปลูก การจัดหาต้นกล้า และ วัสดุการเกษตร ให้เกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. เกษตรกรคัดเลือก เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ	29 (10.7)	237 (87.1)	6 (2.2)	2.08	.34	ปานกลาง
2. การตรวจเช็คสภาพพื้นที่ ปลูก ดิน แหล่งน้ำ	42 (15.4)	202 (74.3)	28 (10.3)	2.05	.50	ปานกลาง
3. การปลูกได้ครบตาม ขั้นตอน	25 (9.2)	225 (82.7)	22 (8.1)	2.01	.41	ปานกลาง
4. การจัดส่งต้นกล้าตาม กำหนดเวลาที่แจ้งไว้	95 (34.9)	146 (53.7)	31 (11.4)	2.23	.63	ปานกลาง
5. สภาพความสมบูรณ์และ อายุของต้นกล้าตามที่ แจ้งไว้	68 (25.0)	142 (52.2)	62 (22.8)	2.02	.69	ปานกลาง
6. การบริการจัดส่งวัสดุ อุปกรณ์การเกษตร	40 (14.7)	167 (61.4)	65 (23.9)	1.90	.61	ปานกลาง
รวม				2.05	.53	ปานกลาง

2.2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อสินเชื่อการเกษตร

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อสินเชื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 21)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อสินเชื่อการเกษตรในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.44 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 2.35-3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อทุกหัวข้อในระดับมาก ยกเว้นหัวข้อปริมาณหรือจำนวนสินเชื่อ ปัจจัยการผลิต เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ดังนี้ การสนับสนุนสินเชื่อ ค่าไถ ค่าต้นพันธุ์มะเขือม่วง กล้วย กล้วยน้ำว้า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.60 การให้สินเชื่อ สารเคมี ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 การให้สินเชื่อปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี ในการเพิ่มผลผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 การบริการความสะดวกในการขอรับสินเชื่อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.38 ปริมาณหรือจำนวนสินเชื่อ ปัจจัยการผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.20

ตารางที่ 21 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อประเด็นสินเชื่อการเกษตรที่บริษัทดำเนินการให้เกษตรกร

สินเชื่อการเกษตร	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การสนับสนุนสินเชื่อ ค่าไถ ค่าต้นพันธุ์มะเขือม่วง กล้วยน้ำว้า	171 (62.9)	95 (34.9)	6 (2.2)	2.60	.53	มาก
2. การให้สินเชื่อ สารเคมี ใน การป้องกันกำจัดศัตรูพืช	140 (51.5)	132 (48.5)	0 (0.0)	2.51	.50	มาก
3. การให้สินเชื่อปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี ในการเพิ่มผลผลิต	146 (53.7)	120 (44.1)	6 (2.2)	2.51	.54	มาก
4. การบริการความสะดวก ในการขอรับสินเชื่อ	104 (38.2)	168 (61.8)	0 (0.0)	2.38	.49	มาก
5. ปริมาณหรือจำนวน สินเชื่อ ปัจจัยการผลิต	65 (23.9)	197 (72.4)	10 (3.7)	2.20	.48	ปานกลาง
รวม				2.44	.51	มาก

2.3 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้คำแนะนำ

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้คำแนะนำ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 22)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้คำแนะนำ ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.24 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 1.68 – 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้คำแนะนำ ในระดับมาก 2 หัวข้อ คือ ความสม่ำเสมอในการตรวจเยี่ยมแปลงปลูก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.54 และ การมีมนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ต่อเกษตรกร มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.37 ส่วนหัวข้ออื่นเกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ดังนี้ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาต้นกล้า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.14 การให้ความรู้ คำแนะนำ การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.18 การให้ความรู้การใส่ปุ๋ย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.23 ตัวเจ้าหน้าที่ส่งเสริมในด้านความสามารถในการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.24 การนัดหมายของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.15 ความสะดวกในการขอรับบริการ คำแนะนำปรึกษา จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.22 การแก้ไขปัญหาและติดตามอย่างต่อเนื่อง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.13

ตารางที่ 22 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

กิจกรรมของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตร	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการ ดูแลรักษาต้นกล้า	58 (21.3)	195 (71.7)	19 (7.0)	2.14	.51	ปานกลาง
2. การให้ความรู้ คำแนะนำ การใช้สารป้องกันกำจัด ศัตรูพืช	58 (21.3)	205 (75.4)	9 (3.3)	2.18	.46	ปานกลาง
3. การให้ความรู้การใส่ปุ๋ย	64 (23.5)	208 (76.5)	0 (0.0)	2.23	.42	ปานกลาง
4. ในตัวเจ้าหน้าที่ส่งเสริมใน ด้านความสามารถในการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ เกษตรกร	83 (30.5)	171 (62.9)	18 (6.6)	2.24	.56	ปานกลาง
5. การนัดหมายของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริม	57 (21.0)	199 (73.2)	16 (5.9)	2.15	.50	ปานกลาง
6. ความสม่ำเสมอในการ ตรวจเยี่ยมแปลงปลูก	76 (27.9)	171 (62.9)	25 (9.2)	2.54	.52	มาก
7. ความสะดวกในการขอรับ บริการ คำแนะนำปรึกษา จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม	75 (27.6)	182 (66.9)	15 (5.5)	2.22	.53	ปานกลาง
8. การแก้ไขปัญหาและ ติดตามอย่างต่อเนื่อง	60 (22.1)	188 (69.1)	24 (8.8)	2.13	.54	ปานกลาง
9. การมีมนุษยสัมพันธ์ของ เจ้าหน้าที่ต่อเกษตรกร	108 (39.7)	157 (57.7)	7 (2.6)	2.37	.53	มาก
รวม				2.24	.51	ปานกลาง

2.4 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการกำหนดมาตรฐานการรับซื้อผลผลิตตามเกรด

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการกำหนดมาตรฐาน การรับซื้อผลผลิตตามเกรดผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 23)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการกำหนดมาตรฐาน การรับซื้อผลผลิตตามเกรดในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.06 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 1.68 – 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมาก เพียงหัวข้อเดียว คือ การขายผลผลิตโดยไม่ต้องมีการคัดแยกเกรด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.59 ส่วนหัวข้ออื่นๆ เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ดังนี้ ระบบการรับซื้อผลผลิตมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.23 การประชุมเพื่อแจ้งมาตรฐานการรับซื้อผลผลิตมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.23 ราคาผลผลิตเมื่อเทียบกับลักษณะผลผลิตแต่ละเกรด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.90 ราคาผลผลิตที่บริษัทกำหนดสมกับภาวะตลาดปัจจุบัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.70 ราคาประกันขั้นต่ำที่บริษัทกำหนด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.70

ตารางที่ 23 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการกำหนดมาตรฐานการรับซื้อผลผลิตตามเกรด

การกำหนดมาตรฐานการรับซื้อผลผลิตตามเกรด	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. ระบบการรับซื้อผลผลิต	62 (22.8)	210 (77.2)	0 (0.0)	2.23	.42	ปานกลาง
2. การขายผลผลิตโดยไม่ต้องมีการคัดแยกเกรด	174 (64.0)	85 (31.3)	13 (4.8)	2.59	.58	มาก
3. การประชุมเพื่อแจ้งมาตรฐานการรับซื้อผลผลิต	64 (23.5)	207 (76.1)	1 (0.4)	2.23	.43	ปานกลาง
4. ราคาผลผลิตเมื่อเทียบกับลักษณะผลผลิตแต่ละเกรด	19 (7.0)	208 (76.5)	45 (16.5)	1.90	.48	ปานกลาง
5. ราคาผลผลิตที่บริษัทกำหนดสมกับภาวะตลาดปัจจุบัน	13 (4.8)	164 (60.3)	95 (34.9)	1.70	.55	ปานกลาง
6. ราคาประกันขั้นต่ำที่บริษัทกำหนด	22 (8.1)	148 (54.4)	102 (37.5)	1.70	.61	ปานกลาง
รวม				2.06	.51	ปานกลาง

2.5 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อพนักงานรับซื้อผลผลิต

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อพนักงานรับซื้อผลผลิต ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 24)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อพนักงานรับซื้อผลผลิต ในระดับมากโดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.37 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 2.35 – 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อพนักงานรับซื้อผลผลิตในระดับมากในหัวข้อ การบริการให้เกษตรกรมารับซื้อผลผลิตมาขาย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.63 และ การรับซื้อผลผลิตจนถึงสิ้นสุดโครงการ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.45 ส่วนหัวข้ออื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ การตรวจสอบคุณภาพผลผลิตของพนักงานรับซื้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.21 การชี้แจงปัญหาการรับซื้อผลผลิตของพนักงาน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.24 มนุษยสัมพันธ์ของพนักงานรับซื้อผลผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.32

ตารางที่ 24 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อพนักงานรับซื้อผลผลิต

กิจกรรมของพนักงาน จัดซื้อผลผลิต	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การตรวจสอบคุณภาพ ผลผลิตของพนักงานรับซื้อ	64 (23.5)	201 (73.9)	7 (2.6)	2.21	.47	ปานกลาง
2. การบริการให้เกษตรกร ตระกร้าเพื่อใส่ผลผลิตมา ขาย	172 (63.2)	100 (36.8)	0 (0.0)	2.63	.48	มาก
3. การชี้แจงปัญหาการรับซื้อ ผลผลิตของพนักงาน	74 (27.2)	189 (69.5)	9 (2.3)	2.24	.50	ปานกลาง
4. การรับซื้อผลผลิตจนถึง สิ้นสุดโครงการ	135 (49.6)	124 (45.6)	13 (4.8)	2.45	.59	มาก
5. มนุษยสัมพันธ์ของ พนักงานรับซื้อผลผลิต	90 (33.1)	181 (66.5)	1 (0.4)	2.32	.48	ปานกลาง
รวม				2.37	.50	มาก

2.6 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้ารับซื้อผลผลิตในพื้นที่

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้ารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 25)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการเข้ารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.47 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 2.35 – 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการเข้ารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ในหัวข้อ บริษัทจัดพนักงานเข้ารับซื้อผลผลิตถึงพื้นที่ปลูก ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.73 ส่วนหัวข้อการแก้ไขปัญหาในกรณีที่พนักงานไม่สามารถเข้ารับซื้อผลผลิตถึงพื้นที่ได้เนื่องจากฝนตกหนักเส้นทางลำบากในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.21

ตารางที่ 25 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้ารับซื้อผลผลิตในพื้นที่

การเข้ารับซื้อผลผลิต ในพื้นที่	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. บริษัทจัดพนักงานเข้ารับซื้อผลผลิตถึงพื้นที่ปลูก	204 (75.0)	64 (23.5)	4 (1.5)	2.73	.47	มาก
2. การแก้ไขปัญหาในกรณีที่พนักงานไม่สามารถเข้ารับซื้อผลผลิตถึงพื้นที่ได้เนื่องจากฝนตกหนักเส้นทางลำบาก	66 (24.3)	198 (72.8)	8 (2.9)	2.21	.49	ปานกลาง
รวม				2.47	.48	มาก

2.7 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการรักษาคุณภาพผลผลิต

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการรักษาคุณภาพผลผลิต ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 26)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการรักษาคุณภาพผลผลิต ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 2.35 – 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการรักษาคุณภาพผลผลิตในระดับมากทุกหัวข้อ คือ การจัดแจกกระดาษหนังสือพิมพ์ให้ เพื่อรองตะกร้ารักษาผลผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.76 การใช้ไ้ตะกัตผลผลิต เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.59 ระบบการรักษาคุณภาพผลผลิตก่อนนำมาจำหน่ายของบริษัทมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.45

ตารางที่ 26 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการรักษาคุณภาพผลผลิต

การรักษาคุณภาพผลผลิต	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การจัดแจกกระดาษหนังสือพิมพ์ให้ เพื่อรองตะกร้ารักษาผลผลิต	209 (76.8)	62 (22.8)	1 (0.4)	2.76	.43	มาก
2. การใช้ไ้ตะกัตผลผลิต เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต	168 (61.8)	98 (36.0)	6 (2.2)	2.59	.53	มาก
3. ระบบการรักษาคุณภาพผลผลิตก่อนนำมาจำหน่ายของบริษัท	129 (47.4)	136 (50.0)	7 (2.6)	2.45	.55	มาก
รวม				2.60	.50	มาก

2.8 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อการกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 27)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.41 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 2.35 – 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต ระดับมาก ในหัวข้อ การกำหนดวันซื้อขายผลผลิตครั้งแรก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34 การแจ้งกำหนดการปิดรับซื้อผลผลิตครบตามสัญญา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.47 และการรับซื้อผลผลิตจนถึงสิ้นสุดผลผลิต (กรณีต่อสัญญาอายุการเก็บ) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.60 ส่วนหัวข้ออื่นเกษตรกรมีความพึงพอใจระดับปานกลาง คือ การกำหนดเวลาซื้อขายผลผลิต แต่ละจุดรับซื้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.33 และการกำหนดจุดรับซื้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.33

ตารางที่ 27 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการกำหนดวันเวลาซื้อขายผลผลิต

การกำหนดวันเวลา ซื้อขายผลผลิต	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การกำหนดวันซื้อขาย ผลผลิตครั้งแรก	95 (34.9)	176 (64.7)	1 (0.4)	2.34	.48	มาก
2. การกำหนดเวลาซื้อขาย ผลผลิต แต่ละจุดรับซื้อ	91 (33.5)	181 (66.5)	0 (0.0)	2.33	.47	ปานกลาง
3. การกำหนดจุดรับซื้อ	91 (33.5)	181 (66.5)	0 (0.0)	2.33	.47	ปานกลาง
4. การแจ้งกำหนดการปิดรับ ซื้อผลผลิตครบตามสัญญา	136 (50.0)	129 (47.4)	7 (2.6)	2.47	.55	มาก
5. การรับซื้อผลผลิตจน สิ้นสุดผลผลิต (กรณีต่อ สัญญาอายุการเก็บ)	170 (62.5)	96 (35.3)	6 (2.2)	2.60	.53	มาก
รวม				2.41	.50	มาก

2.9 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเอกสารการรับซื้อผลผลิต

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเอกสารการรับซื้อผลผลิต ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 28)

1. เกษตรกรมีความพึงพอใจโดยรวมต่อเอกสารการรับซื้อผลผลิต ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 2.21 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จะอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 1.68 – 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

2. เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อเอกสารการรับซื้อผลผลิตทุกหัวข้อระดับปานกลาง คือ การออกเอกสารใบรับซื้อผลผลิตแต่ละวัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28 การใช้เอกสารใบรับซื้อผลผลิตแทนเงินสดในการซื้อขายผลผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.27 และระบบการจ่ายเงินผ่าน ธ.ก.ส. มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.08

ตารางที่ 28 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเอกสารการรับซื้อผลผลิต

เอกสารการรับซื้อผลผลิต	ระดับความพึงพอใจ			\bar{X}	SD	แปลผล
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. การออกเอกสารใบรับซื้อผลผลิตแต่ละวัน	76 (27.9)	196 (72.1)	0 (0.0)	2.28	.45	ปานกลาง
2. การใช้เอกสารใบรับซื้อผลผลิตแทนเงินสดในการซื้อขายผลผลิต	73 (26.8)	199 (73.2)	0 (0.0)	2.27	.44	ปานกลาง
3. ระบบการจ่ายเงินผ่าน ธ.ก.ส.	67 (24.6)	164 (59.6)	43 (15.8)	2.08	.65	ปานกลาง
รวม				2.21	.51	ปานกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกระเบิดมั่งงู๋ปุ่นแบบมีพันธสัญญา

การทดสอบสมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science/ SPSS PC⁺) ได้แก่

3.1 ใช้การทดสอบแบบไคสแควร์

ตัวแปรอิสระที่ใช้การทดสอบแบบไคสแควร์ ประกอบด้วย เพศ การศึกษา ชนเผ่า สถานภาพการสมรส สินเชื่อทางการเกษตร ช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และ เพศหญิง

3.1.2 การศึกษา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 6 และสูงกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1.3 ชนเผ่า แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ พื้นเมือง กะเหรี่ยง และลื้อซอ

3.1.4 สถานภาพการสมรส แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ โสด แต่งงาน และหย่าร้าง

3.1.5 สินเชื่อทางการเกษตร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่ใช้ทุนส่วนตัว และ ใช้ทุนส่วนตัว

3.1.6 ช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 06.00 – 07.00น. , 07.01 – 08.00น. , 08.01 – 09.00น. และ หลังจาก 09.00 น.

ส่วนตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกระเบิดมั่งงู๋ปุ่นแบบมีพันธสัญญา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง และพึงพอใจน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับความพึงพอใจในการปลูกระเบิดมั่งงู๋ปุ่นแบบมีพันธสัญญา ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากการทดสอบสมมติฐานมีปัญหาเกี่ยวกับข้อสมมติเบื้องต้นทางสถิติ จึงได้จัดแบ่งกลุ่มระดับความพึงพอใจใหม่ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจมาก และ กลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ซึ่งได้รวมเอากลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจปานกลาง กับกลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจน้อยไว้ด้วยกัน เป็นกลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน แบ่งอธิบายผลตามการใช้ค่าไคสแควร์ในการทดสอบ ดังนี้

3.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อโครงการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.94 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 3.84 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความพึงพอใจของเกษตรกร

เพศ	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
ชาย	161 (59.2)	42 (15.4)	203 (74.6)
หญิง	55 (20.2)	14 (5.2)	69 (25.4)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

χ^2 (คำนวณ) = 0.94 χ^2 (ตาราง) = 3.84
 df = 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อโครงการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 2.48 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 5.99 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือระดับการศึกษาสูงหรือต่ำ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความพึงพอใจของเกษตรกร

ระดับการศึกษา	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
ประถมศึกษา	148 (54.4)	37 (13.6)	185 (68.0)
มัธยมศึกษาปีที่ 3	26 (9.6)	12 (4.4)	38 (14.0)
สูงกว่ามัธยม 3	42 (15.4)	7 (2.6)	49 (18.0)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 2.48$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่ากับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่า กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อโครงการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 3.57 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 5.99 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าชนเผ่าไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือ ไม่ว่าชนเผ่าใด ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่ากับความพึงพอใจของเกษตรกร

ชนเผ่า	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
ไทย	144 (52.9)	49 (18.0)	193 (71.0)
ลีซอ	48 (17.7)	1 (0.4)	49 (18.0)
กะเหรี่ยง	24 (8.8)	6 (2.2)	30 (11.0)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 3.57$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อโครงการปลูกระยะเชิงมวงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 1.69 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 5.99 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าสถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือไม่ว่าสถานภาพการสมรสใด ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความพึงพอใจของเกษตรกร

สถานภาพการสมรส	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
โสด	19 (7.0)	7 (2.6)	26 (9.6)
แต่งงาน	193 (71.0)	49 (18.0)	242 (89.0)
หย่าร้าง	4 (1.4)	0 (0.0)	4 (1.4)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 1.69$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อทางการเกษตรกับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อทางการเกษตร กับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อโครงการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.86 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 3.84 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าสินเชื่อทางการเกษตรไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือไม่ว่าจะใช้ทุนส่วนตัว หรือไม่ใช้ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อทางการเกษตรกับความพึงพอใจของเกษตรกร

สินเชื่อทางการเกษตร	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
ไม่ใช้ทุนส่วนตัว	29 (10.7)	7 (2.6)	36 (13.2)
ใช้ทุนส่วนตัว	187 (68.7)	49 (18.0)	236 (86.8)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 0.86$$

$$df = 1$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 3.84$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างช่วงระยะเวลากับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อโครงการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.12 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า เมื่อเทียบกับค่าไคสแควร์ที่ได้จากตาราง มีค่าเท่ากับ 7.81 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าช่วงระยะเวลาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นคือการเก็บเกี่ยวเวลาใดก็ตาม ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกร

ช่วงระยะเวลา ในการเก็บเกี่ยว	ระดับความพึงพอใจ		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	
06.00 - 07.00 น.	103 (37.9)	20 (7.3)	123 (45.2)
07.01 - 08.00 น.	60 (22.0)	7 (2.6)	67 (24.6)
08.01 - 09.00 น.	10 (3.7)	29 (10.7)	39 (14.4)
หลังจาก 09.00 น.	43 (15.8)	0 (0.0)	43 (15.8)
รวม	216 (79.4)	56 (20.6)	272 (100.0)

$$\chi^2_{(คำนวณ)} = 0.12$$

$$df = 3$$

$$\chi^2_{(ตาราง)} = 7.81$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

3.2 ใช้การทดสอบโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้การทดสอบโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ประกอบด้วย อายุ ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น ความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัทฯ ระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงาน

3.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 มีค่าเท่ากับ -0.132 แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นแสดงให้เห็นว่าอายุมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา และหากว่าเกษตรกรมีอายุเพิ่มมากขึ้นจะมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกลดลง (ตารางที่ 35)

3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ทำการเกษตรกับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ทำการเกษตร กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่าเท่ากับ -0.247 แสดงว่าขนาดพื้นที่ทำการเกษตรมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับความพึงพอใจของเกษตรกรนั่นแสดงให้เห็นว่าขนาดพื้นที่ทำการเกษตรมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกร ในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา และหากว่าเกษตรกรมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเพิ่มมากขึ้นจะมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกลดลง (ตารางที่ 35)

3.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครัวเรือน กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครัวเรือน กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่าเท่ากับ -0.173 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ในครัวเรือนมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นแสดงให้เห็นว่าจำนวนแรงงานในครัวเรือนมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา และหากว่าเกษตรกรมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้นจะมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกลดลง (ตารางที่ 35)

3.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา (ปลูกไม่เกิน 1.5 ไร่ต่อครอบครัว) ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่าเท่ากับ .181 แสดงว่ารายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นแสดงให้เห็นว่ารายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นมีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา และหากว่าเกษตรกรมีรายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น จะมีผลให้ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกเพิ่มขึ้นเช่นกัน (ตารางที่ 35)

3.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัทกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัทกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญาปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .028 แสดงว่าความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์เชิงกับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นแสดงให้เห็นว่าความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัทจะมากหรือน้อย ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา (ตารางที่ 35)

3.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงานกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงานกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ -.068 แสดงว่า ระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร นั่นแสดงให้เห็นว่าระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงานจะใกล้หรือไกล ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธสัญญา (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	r_{xy}
อายุ	-.132
ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร	-.247
จำนวนแรงงานในครัวเรือน	-.173
รายได้จากการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่น	.181
ความถี่ในการพบปะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของบริษัท	.028
ระยะทางจากแหล่งปลูกไปสู่โรงงาน	-.068

ค่า r_{xy} เป็นลบ (-) หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทางกลับกัน

ค่า r_{xy} เป็นบวก (+) หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทางตามกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

4.1 ปัญหาอุปสรรคในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

จากการศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญาพบว่า ปัญหาอุปสรรคที่พบเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

- 1) ด้านต้นกล้ามะเขือม่วงญี่ปุ่น มีเกษตรกรที่มีปัญหาร้อยละ 20.6
- 2) ด้านการขนส่งผลผลิตมาขาย มีเกษตรกรที่มีปัญหาร้อยละ 13.2
- 3) ด้านการส่งเสริม มีเกษตรกรที่มีปัญหาร้อยละ 7.7
- 4) ด้านการรับซื้อผลผลิต มีเกษตรกรที่มีปัญหาร้อยละ 7.7
- 5) ด้านอื่นๆ คือ เกษตรกรไม่สามารถนำผลผลิตออกมาขายได้วันต่อวัน มีเกษตรกรที่มีปัญหาร้อยละ 4.4

ตารางที่ 36 ปัญหาอุปสรรคในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

ปัญหาอุปสรรค	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ด้านต้นกล้า	56	20.6	216	79.4
2. ด้านการส่งเสริมการเกษตร	21	7.7	251	92.3
3. ด้านการรับซื้อผลผลิต	22	7.7	251	92.3
4. ด้านการขนส่งผลผลิตมาขาย	36	13.2	236	86.8
5. ด้านอื่นๆ คือ ไม่สามารถนำผลผลิตออกมาขายได้วันต่อวัน	12	4.4	260	95.6

หมายเหตุ : เกษตรกร 1 รายสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

4.2 ข้อเสนอแนะในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญา

จากการศึกษา เกษตรกรมีข้อเสนอแนะในการปลูกมะเขือม่วงญี่ปุ่นแบบมีพันธุสัญญาในประเด็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ดังนี้

4.2.1 ด้านต้นกล้า เกษตรกรมีข้อเสนอแนะคือ

- 1) บริษัทควรจัดหาต้นกล้าที่สมบูรณ์มาให้
- 2) ควรจะจัดต้นกล้าให้ปริมาณที่พอเพียงกับการปลูก
- 3) ต้นกล้ามีราคาที่สูง
- 4) การขนส่งต้นกล้าควรจะมีการขนส่งด้วยความระมัดระวัง
- 5) ข่ายต้นกล้าล่าช้ากว่าวันที่กำหนด

4.2.2 ด้านการส่งเสริมการเกษตร เกษตรกรมีข้อเสนอแนะคือ

- 1) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมควรเข้ามาให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ
- 2) สารเคมีที่ใช้ค่อนข้างไม่มีประสิทธิภาพ

4.2.3 ด้านการรับซื้อผลผลิต

- 1) บริษัทควรขึ้นราคาค่าผลผลิตเมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตที่มีราคาสูง
- 2) พนักงานจัดซื้อควรมีมาตรฐานเหมือนกัน
- 3) อยากให้มีการซื้อ ไม่มีเกรด
- 4) ควรจัดตะกร้าให้เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

4.2.4 ด้านการขนส่งผลผลิตมาจำหน่าย

- 1) บริษัทควรเพิ่มจุดรับซื้อผลผลิตให้มากขึ้น
- 2) บริษัทควรจัดรถเข้ารับซื้อถึงที่สวน

4.2.5 ด้านอื่นๆ คือ ไม่สามารถนำผลผลิตออกมาขายได้วันต่อวัน

- 1) บริษัทควรปรับเวลาซื้อขาย เพื่อรอเกษตรกรเก็บผลผลิตให้หมดวันต่อวัน